

Warszawa, dnia 02.12. 2016 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

DZW-I.070.117.2016.MSz

SEKRETARIAT
Biura Frac Senackich
Wpłynęło do nr. 7075
6.12.16
podpis

KABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 05.12.2016
6012
podpis

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Stanisław Karczewski

W odpowiedzi na oświadczenie senatora Waldemara Sługockiego złożone podczas 27. posiedzenia Senatu RP w dniu 18.10.2016 r. w sprawie stanowiska Zrzeszenia Gmin Województwa Lubuskiego dotyczące planowanych w projekcie ustawy - Prawo wodne z dnia 23.06.2016 r. podwyżek opłat za korzystanie ze środowiska, a w szczególności za pobór wody - BPS/043-27-594/16, udzielam następujących informacji.

Zgodnie z projektem ustawy – Prawo wodne przedłożonym przez Ministra Środowiska Radzie Ministrów zakładano większy od aktualnie obowiązującego wymiar za usługi wodne przewidziane w ustawie. W przypadku opłat za usługi wodne, jakimi zostaną objęte zasoby wodne wykorzystywane do zbiorowego zaopatrzenia ludności w wodę, wielkość opłaty waha się między 15 gr a 40 gr za 1 m³ pobieranego zasobu.

Zgodnie z informacją Najwyższej Izby Kontroli, na dzień 1 stycznia 2016 r. średnia cena brutto za m³ wody i ścieków (łącznie) wyniosła w Polsce 11,24 zł¹. Trudno zgodzić się z twierdzeniem by nowy wymiar opłat za usługi wodne między 15 gr a 40 gr z 1 m³, mógł zachwiać działalnością firm realizujących zadania z zakresu zaopatrywania w wodę mieszkańców. Taki wniosek wydaje się tym bardziej wątpliwy, biorąc pod uwagę fakt, że najwyższy wymiar opłaty dotyczyłby jednostek o największym poborze wody (dużych aglomeracji miejskich).

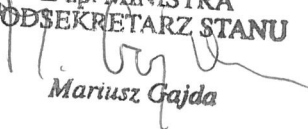
Zgodnie z wnioskami przedstawionymi przez NIK stwierdzono m.in. znaczący poziom strat wody, na wpłynęły m.in.: niewystarczająca dbałość o stan sieci, brak monitoringu dystrybucji wody oraz praktyka przeliczania na odbiorców wody wszelkich kosztów powiązanych ze stratami. W aktualnym stanie prawnym, kosztami działalności wynikającymi z produkcji niesprzedanej wody (w tym strat) obarczani są wszyscy mieszkańcy korzystający z sieci wodociągowej. Taryfy (ceny) konstruowane są bowiem w oparciu o koszty działalności, do których przedsiębiorstwa doliczają straty wody.

Celem projektu ustawy – Prawo wodne jest w szczególności osiągnięcie celu zrównoważonego gospodarowania zasobami wodnymi, tak by Polska jako kraj o stosunkowo niskich zasobach wody dysponował nim w sposób racjonalny, motywując korzystających z wód do oszczędnego użytkowania posiadanych zasobów. Zgodnie z przedmiotowym dokumentem, przygotowanym przez Najwyższą Izbę Kontroli, zarówno gminy, jak i przedsiębiorstwa wodociągowe nie wywiązały się z obowiązku racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi. Straty wody w skontrolowanych gminach wynosiły ponad 24 mln m³, co odpowiada objętości ponad 8 tys. basenów olimpijskich. W ośmiu gminach nie zdiagnozowano przyczyn strat wody lub nie podjęto skutecznych działań w celu ich ograniczenia. Bez odpowiednich regulacji prawnych, w tym nowej ustawy – Prawo wodne, nie będzie możliwe ograniczenie tego zjawiska, a co za tym idzie, w perspektywie długofalowej może to dodatkowo

¹ Informacja o wynikach kontroli pn. Kształtowanie cen usług za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków.
Nr ewid. 20/2016/P/15/101/LSZ LSZ/430/002/2015, s. 23

powodować problemy z dostarczaniem mieszkańcom zasobu wodnego w odpowiedniej ilości oraz o odpowiedniej jakości. Przedmiotowa ustawa – Prawo wodne, oprócz pełnego wdrożenia Ramowej Dyrektywy Wodnej, ma także na celu wypracowanie długofalowej polityki względem gospodarowania wodami na terenie Polski.

Z poważaniem

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Mariusz Gajda